

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U NOVOM ZAGREBU
Novi Zagreb-Istok, Turinina 3

Poslovni broj: P-1903/2023-34

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Novom Zagrebu po sucu toga suda Renati Šrekais u pravnoj stvari tužiteljice Martine Matijević OIB: 49354481477, Graberje Ivaničko, 10310 Ivanić-Grad, Zagrebačka 130a, koju zastupa punomoćnik Slaven Karaban, odvjetnik u Vinkovcima, Vladimira Nazora 3 protiv tuženika Raiffeisenbank Austria d.d. OIB: 53056966535 sa sjedištem u Zagrebu, Magazinska cesta 69, koju zastupa punomoćnik Jurici Grbiću, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Glamuzina & Grošeta, sa sjedištem u Zagrebu, Trg žrtava fašizma 5, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene dana 7. rujna 2026., u nazočnosti tužiteljice osobno, zamjenika punomoćnika tužiteljice Velimira Banića, odvjetnika i zamjenika punomoćnika tuženika Domagoja Šebetića, odvjetničkog vještbenika, dana 12. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I./ Utvrđuje se ništetnom odredba čl. 7. Ugovora o kreditu broj 028-50-4281280 koji je zaključen između tužiteljice Martine Matijević, Zagrebačka 130a, Graberje Ivaničko, OIB: 49354481477 i tuženika Raiffeisenbank Austria d.d. Zagreb, Petrinjska ulica 59, OIB: 53056966535 u dijelu u kojem se navodi da se kredit otplaćuje u jednakim mjesečnim anuitetima u CHF u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju banke kreditora važećem na dan dospijeca tijekom trajanja otplate po predmetnom ugovoru o kreditu te u navedenom dijelu predmetna odredba nema pravni učinak po ugovorne stranke.

II./ Nalaže se tuženiku Raiffeisenbank Austria d.d., Magazinska cesta 69, Zagreb, OIB: 53056966535 da tužiteljici Martini Matijević, Zagrebačka 130a, Graberje Ivaničko, OIB: 49354481477 isplati iznos od 5.376,25 EUR s naslova povrata preplaćenih iznosa otplate kredita zbog ništetne valutne klauzule zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na svaki pojedini preplaćeni mjesečni iznos od dana uplate do isplate, i to na iznos od:

- 4,76 EUR počev od 18. rujna 2007. g. do isplate,
- 0,71 EUR počev od 26. listopada 2007. g. do isplate,

- 0,21 EUR počev od 28. studenoga 2007.g. do isplate,
- 3,55 EUR počev od 28. prosinca 2007. g. do isplate,
- 2,16 EUR počev od 30. siječnja 2008. g. do isplate,
- 7,01 EUR počev od 29. veljače 2008. g. do isplate,
- 9,66 EUR počev od 31. ožujka 2008. g. do isplate,
- 14,23 EUR počev od 02. svibnja 2008. g. do isplate,
- 7,37 EUR počev od 02. lipnja 2008. g. do isplate,
- 4,72 EUR počev od 30. lipnja 2008. g. do isplate,
- 8,10 EUR počev od 31. srpnja 2008. g. do isplate,
- 3,14 EUR počev od 27. kolovoza 2008. g. do isplate,
- 3,39 EUR počev od 30. rujna 2008. g. do isplate,
- 6,33 EUR počev od 31. listopada 2008. g. do isplate,
- 28,61 EUR počev od 31. listopada 2008. g. do isplate,
- 13,68 EUR počev od 30. studenoga 2008. g. do isplate,
- 32,66 EUR počev od 31. prosinca 2008. g. do isplate,
- 35,58 EUR počev od 31. siječnja 2009. g. do isplate,
- 36,89 EUR počev od 28. veljače 2009. g. do isplate,
- 34,57 EUR počev od 31. ožujka 2009. g. do isplate,
- 35,29 EUR počev od 22. svibnja 2009. g. do isplate,
- 29,51 EUR počev od 30. lipnja 2009. g. do isplate,
- 25,26 EUR počev od 31. srpnja 2009. g. do isplate,
- 26,39 EUR počev od 31. srpnja 2009. g. do isplate,
- 28,63 EUR počev od 09. rujna 2009. g. do isplate,
- 28,44 EUR počev od 02. listopada 2009. g. do isplate,
- 26,17 EUR počev od 25. studenoga 2009. . do isplate,
- 30,42 EUR počev od 24. prosinca 2009. g. do isplate,
- 33,83 EUR počev od 26. veljače 2010. g. do isplate,
- 38,68 EUR počev od 26. veljače 2010. g. do isplate,
- 37,57 EUR počev od 08. travnja 2010. g. do isplate,
- 44,14 EUR počev od 20. travnja 2010. g. do isplate,
- 42,90 EUR počev od 24. svibnja 2010. g. do isplate,
- 45,33 EUR počev od 16. lipnja 2010. g. do isplate,
- 66,38 EUR počev od 13. kolovoza 2010. g. do isplate,
- 62,05 EUR počev od 13. kolovoza 2010, g. do isplate,
- 75,29 EUR počev od 26. rujna 2010. g. do isplate,
- 70,71 EUR počev od 24. studenoga 2010. g. do isplate,
- 63,35 EUR počev od 24. studenoga 2010. g. do isplate,
- 78,88 EUR počev od 20. siječnja 2011. g. do isplate,
- 98,63 EUR počev od 20. siječnja 2011. g. do isplate,
- 84,64 EUR počev od 07. veljače 2011. g. do isplate,
- 89,55 EUR počev od 16. ožujka 2011. g. do isplate,
- 83,31 EUR počev od 22. travnja 2011. g. do isplate,
- 84,43 EUR počev od 19. svibnja 2011. g. do isplate,
- 110,91 EUR počev od 20. lipnja 2011. g. do isplate,
- 113,49 EUR počev od 21. srpnja 2011. g. do isplate,
- 135,60 EUR počev od 19. kolovoza 2011. g. do isplate,
- 124,24 EUR počev od 26. rujna 2011. g. do isplate,

- 111,80 EUR počev od 13. listopada 2011. g. do isplate,
- 107,40 EUR počev od 14. studenoga 2011. g. do isplate,
- 106,47 EUR počev od 19. prosinca 2011. g. do isplate,
- 112,24 EUR počev od 31. prosinca 2011. g. do isplate,
- 117,27 EUR počev od 14. veljače 2012. g. do isplate,
- 117,94 EUR počev od 20. ožujka 2012. g. do isplate,
- 114,47 EUR počev od 15. svibnja 2012. g. do isplate,
- 116,81 EUR počev od 15. svibnja 2012. g. do isplate,
- 118,42 EUR počev od 29. lipnja 2012. g. do isplate,
- 115,72 EUR počev od 18. srpnja 2012. g. do isplate,
- 116,43 EUR počev od 17. kolovoza 2012. g. do isplate,
- 114,40 EUR počev od 28. rujna 2012. g. do isplate,
- 110,02 EUR počev od 29. listopada 2012. g. do isplate,
- 114,69 EUR počev od 08. siječnja 2013. g. do isplate,
- 116,93 EUR počev od 13. veljače 2013. g. do isplate,
- 115,36 EUR počev od 18. ožujka 2013. g. do isplate,
- 106,55 EUR počev od 02. travnja 2013. g. do isplate,
- 114,04 EUR počev od 30. travnja 2013. g. do isplate,
- 114,69 EUR počev od 24. lipnja 2013. g. do isplate,
- 111,76 EUR počev od 30. rujna 2013. g. do isplate,
- 102,63 EUR počev od 20. rujna 2013. g. do isplate,
- 102,40 EUR počev od 25. listopada 2013. g. do isplate,
- 104,64 EUR počev od 25. listopada 2013. g. do isplate,
- 108,23 EUR počev od 25. listopada 2013. g. do isplate,
- 113,21 EUR počev od 11. studenoga 2013. g. do isplate,
- 110,64 EUR počev od 31. prosinca 2013. g. do isplate,
- 112,46 EUR počev od 14. siječnja 2014. g. do isplate,
- 114,52 EUR počev od 04. studenoga 2014. g. do isplate,
- 89,12 EUR počev od 11. srpnja 2014. g. do isplate,
- 16,23 EUR počev od 29. kolovoza 2014. g. do isplate,
- 15,54 EUR počev od 04. rujna 2014. g. do isplate,
- 14,58 EUR počev od 04. rujna 2014. g. do isplate,
- 13,90 EUR počev od 04. rujna 2014. g. do isplate,
- 13,39 EUR počev od 04. rujna 2014. g. do isplate, s time da dospjele obroke plati odjednom u roku od 15 dana, sve sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dospjeća svakog pojedinog iznosa do isplate koja se do 31.07.2015. godine obračunava po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 01.08.2015. godine pa do 29.12.2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 30.12.2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, s time da je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za

varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, kao i da tužiteljici Martini Matijević naknadi parnični trošak u iznosu od 1.969,09 Eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 12. listopada 2026. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, s time da je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

III./ Odbija se tuženik Raiffeisenbank Austria d.d. OIB: 53056966535 sa sjedištem u Zagrebu, Magazinska cesta 69 sa zahtjevom za naknadu parničnog troška kao neosnovanim.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi koju je podnijela ovom sudu 16. lipnja 2023. protiv tuženika Raiffeisenbank Austria d.d. Zagreb navodi da je s tuženikom sklopila Ugovor o kreditu broj 028-50-4281280 dana 24. srpnja 2007., odobren 27. srpnja 2007., kojim joj je odobren kredit u švicarskim francima (CHF) u iznosu od 36.348,05 CHF, s rokom otplate od 84 mjeseca (ugovoreni datum dospeljeća 31. srpnja 2014.), uz ugovorenu redovnu kamatnu stopu od 5,49% godišnje, promjenjivu u skladu s Odlukom o kamatnim stopama kreditora. Navodi da je valutna klauzula u CHF ugovorena na način da se o toj odredbi nije pojedinačno pregovaralo te da joj rizici promjene tečaja nisu na transparentan i razumljiv način predloženi, zbog čega je odredba nepoštena i ništetna. Poziva se na pravomoćnu presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-6632/2017 od 14. lipnja 2018., kojom je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/2012 od 4. srpnja 2013., a kojom je utvrđeno da je tuženik u razdoblju od 1. siječnja 2004. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača sklapanjem ugovora o kreditima s ništetnim i nepoštenim ugovornim odredbama kojima je glavnica vezana uz CHF. Stoga traži da se utvrdi ništetnom odredba o valutnoj klauzuli te da se tuženiku naloži isplata preplaćenog iznosa sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana svake pojedine uplate do isplate uz naknadu parničnog troška sa zakonskom zateznom kamatom.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu osporio tužbeni zahtjev u cijelosti po osnovi i visini te je istaknuo prigovor nedostatka aktivne legitimacije tužiteljice u dijelu otplate koju su izvršili Croatia osiguranje d.d. i sudužnik Obrt za zubnu protetiku, vl. Martina Matijević; prigovor nedostatka svojstva potrošača tužiteljice jer da je ugovor sklopljen za potrebe obrta tužiteljice; prigovor da se utvrđenja iz postupka kolektivne zaštite ne primjenjuju izravno na ovaj predmet, da je o valutnoj klauzuli pojedinačno pregovarano te da je ona tužiteljici bila jasna, razumljiva i lako uočljiva; da zatezna kamata, ako bi zahtjev bio osnovan, tužiteljici ne pripada od dana uplate već tek od podnošenja tužbe jer tuženik nije nesavjestan stjecatelj, te je istaknuo prigovor zastare potraživanja.

3. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u ugovor o kreditu broj 028-50-4281280, prijepis knjigovodstvene kartice tužitelja od 27.08.2024. (list 32-38 spisa), otplatni plan

(list 108-110 spisa), provedeno je financijsko-knjigovodstveno vještačenje po vještaku Darku Prpiću, dipl. oec. iz Darfin d.o.o. (list 73-79 spisa), saslušana je tužiteljica kao stranka (list 106-161 spisa) te je razgledana ostala priležuća dokumentacija u spisu.

4. Sud je, sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, dalje: ZPP) na temelju rezultata cjelokupnog dokaznog postupka, cijeneći svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno, utvrdio da je konačno postavljeni tužbeni zahtjev osnovan.

5. Među strankama nije sporno da su 24. srpnja 2007. sklopile Ugovor o kreditu broj 028-50-4281280, kojim je tužiteljici odobren kredit u CHF u iznosu od 36.348,05 CHF, s rokom otplate od 84 mjeseca. Utvrđeno je da je tuženik ugovor o kreditu otkazao 29. srpnja 2014. zbog neuredne otplate, da je preostali dug naplaćen od Croatia osiguranja d.d. 14. studenoga 2014., te da je dio anuiteta plaćao sudužnik, a dio je plaćen s računa Obrta za zubnu protetiku, vlasništvo tužiteljice.

6. Sporno je je li odredba Ugovora o kreditu kojom je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica (CHF) nepoštena i ništetna, ima li tužiteljica svojstvo potrošača, primjenjuju li se utvrđenja iz postupka kolektivne zaštite izravno na ovaj predmet, je li tužiteljica aktivno legitimirana potraživati i iznose koje su platili Croatia osiguranje d.d. i sudužnik to od kada teku zakonske zatezne kamate i je li nastupila zastara potraživanja.

7. Saslušana kao stranka tužiteljica je iskazala da je s tuženikom sklopila ugovor o kreditu u 7. mjesecu 2007., a da joj je kredit trebao za kupnju automobila za privatne svrhe jer je jedina u obitelji bila u mogućnosti kupiti auto. Auto im je trebao jer stanuju izvan Ivanić grada, kada bi roditelje trebala voziti u Ivanić Grad ili u Zagreb u bolnicu. Iz Toyota centra su ju uputili da se javi u Raiffeisen bank i da tamo traži kredit. Kad je došla u banku pokazala im je svoje odreske plaće i oni su joj rekli da će joj dostaviti ugovor prema tim odrescima. Kredit je digla s valutnom klauzulom u CHF koji je odmah isplaćen autokući i to zato što su joj u banci rekli da je ta valuta najstabilnija, da svi štede u Švicarcima, a nitko joj nije rekao da će se eventualno tijekom vremena povisiti kamata, odnosno da neće moći zbog visine otplatiti taj dug. Prvih 5-6 mjeseci rata koju je isplaćivala u kunama bila je 1.200,00 kn, a nakon toga je počela rasti na 1.500,00 kn, 1.800,00 kn i na koncu je došlo do 4.000,00 kn bez da je bila upozorena da će kredit tako rasti. Zvala je banku i pitala ih da što je to, na što su joj odgovorili da je to potpisala i da mora izvršavati. Postalo joj je nemoguće od plaće otplaćivati taj kredit. Nije financijski obučena ali je nisu niti u banci upozorili na ovakav kredit. Tvrdi da je auto koristila za privatne svrhe. Ugovor je pročitala prije nego što ga je potpisala ali u njemu nije pisalo da će tako rasti kamata i anuiteti. Kredit nije otplatila do kraja jer su rate bile previsoke pa ga je prestala plaćati jer nije imala od kuda. Ne sjeća se kada je točno prestala plaćati, niti koliko novca joj je još ostalo za otplatu. Onda su joj počeli prisilno skidati rate kredita ali opet nisu uspjeli do kraja jer više nije imala sredstava od kojih bi se mogli naplatiti. Misli da je platila otprilike 100.000,00 kn na ime kredita. Nitko u banci nije spominjao pojam valutne klauzule niti u autokući. Nije mogla pregovarati o neki odredbama ugovora jer je sve bilo određeno i napisano. Nisu joj nudili nikakav drugi kredit, nego ovaj kredit u CHF.

8. Prema odredbi čl. 118. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 41/14 i 110/15, dalje: ZZP/14) i čl. 502.c ZPP-a odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene

protiv tuženog trgovca u pogledu utvrđenja povrede propisa o zaštiti potrošača. Takvo je stajalište o učincima presude iz kolektivnog spora zauzeo Vrhovni sud Republike Hrvatske (presude Rev-2221/2018-11 od 3. rujna 2019., Rev-3142/18-2 od 19. ožujka 2019. i Rev-2868/18-2 od 19. veljače 2019.) te Ustavni sud Republike Hrvatske (odluka U-III/4372/2021 od 30. lipnja 2022.). Pravomoćnom presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-6632/2017 od 14. lipnja 2018. utvrđeno je da je tuženik u razdoblju od 1. siječnja 2004. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita sklapanjem ugovora o kreditima koristeći ništetne i nepoštene ugovorne odredbe kojima je glavnica vezana uz CHF, a da potrošače prije i u vrijeme sklapanja tih ugovora nije na transparentan i jasan način informirao o rizicima promjene tečaja CHF, što je za posljedicu imalo neravnotežu u pravima i obvezama na štetu potrošača. Povreda je utvrđena protivno tada važećem Zakonu o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 96/03, dalje: ZZP/03), konkretno čl. 81., 82. i 90. (za razdoblje do 6. kolovoza 2007.), odnosno čl. 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 79/07, 125/07 i 79/09; za razdoblje od 7. kolovoza 2007.).

9. Predmetni Ugovor o kreditu sklopljen je 24. srpnja 2007., dakle u razdoblju obuhvaćenom pravomoćnim utvrđenjem iz kolektivnog spora, a prije 7. kolovoza 2007., pa se na njega primjenjuje ZZP/03. Slijedom navedenog, sud je u ovom individualnom postupku vezan tim utvrđenjem i nije ovlašten drukčije utvrđivati nepoštenost odredbe o valutnoj klauzuli vezanoj uz CHF.

10. Sud ocjenjuje neosnovanim prigovor tuženika da je o valutnoj klauzuli pojedinačno pregovarano te da je ona tužiteljici bila jasna i razumljiva. Tuženik u ovom postupku nije ponudio dostatne dokaze kojima bi potkrijepio tvrdnju da se o konkretnoj odredbi pojedinačno pregovaralo niti da je tužiteljici jasno i precizno objašnjen ekonomski rizik vezanja kredita uz tečaj CHF na način koji bi joj omogućio predvidjeti ekonomske posljedice takvog ugovaranja. Tuženik nije dokazao ni da je odredba bila razumljiva na razini koja nadilazi puko gramatičko razumijevanje teksta, niti je pružio dokaze o konkretnim pregovorima s tužiteljicom koji bi je izdvajali iz kategorije tipskog potrošačkog ugovora, zbog čega nije doveo u pitanje pravomoćno utvrđenje iz postupka kolektivne zaštite kojim je ovaj sud vezan.

11. Neosnovan je i prigovor tuženika da tužiteljica nema svojstvo potrošača jer da je ugovor sklopila za potrebe obrta. Cijeneći iskaz tužiteljice i priloženu dokumentaciju u spisu ne može se zaključiti da je kredit isključivo poslovnog karaktera: kredit je odobren fizičkoj osobi, u otplatnom planu navedena je kućna adresa tužiteljice, a sama okolnost da je dio anuiteta plaćen s računa obrta ne dokazuje da je kredit ugovoren isključivo za poslovne svrhe. Teret dokaza da tužiteljica nema svojstvo potrošača leži na tuženiku, koji navedenu činjenicu nije dokazao. Ujedno je na temelju iskaza tužiteljice, kojem je sud povjerovao kao životno logičnom i uvjerljivom, utvrđeno da je tužiteljica sklopila s tuženikom ugovor o kreditu za kupnju automobila koji joj je bio potreban u privatne svrhe jer stanuju izvan Ivanić Grada te je majku i oca trebala voziti u bolnicu i na pretrage u Ivanić Grad i Zagreba, a jedino je ona u obitelji zadovoljavala uvjete za dizanje kredita.

12. Jednako tako sud je mišljenja da je neosnovan i prigovor tuženika o nedostatku aktivne legitimacije tužiteljice u dijelu otplate koju su izvršili Croatia osiguranje d.d. i sudužnik. Predmet ovog spora je isplata preplaćenog iznosa s osnove ništetne ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli, dakle restitucijsko potraživanje iz čl. 323. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21,

114/22, 156/22, 155/23; dalje: ZOO) u svezi s čl. 1111. st. 1. i čl. 1115. ZOO-a. Tužiteljica je kao korisnica kredita i ugovorna strana aktivno legitimirana potraživati povrat iznosa plaćenih po ništetnoj ugovornoj odredbi neovisno o tome tko je faktično izvršio uplatu pojedinih anuiteta, budući da je upravo tužiteljica preuzela i ispunjavala obveze iz Ugovora te u čije su ime i za čiji račun izvršene uplate, uključujući i uplate Croatia osiguranja d.d. na temelju police osiguranja koja je bila instrument osiguranja naplate kredita. Stoga je sud i navedeni prigovor odbio kao neosnovan.

13. Odredba Ugovora o kreditu kojom se otplata kredita veže uz tečaj CHF prema kuni, tzv. valutna klauzula, nepoštена je ugovorna odredba u smislu čl. 81. ZZP/03, jer je suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokovala znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Odredba je unaprijed formulirana, o njoj se nije pojedinačno pregovaralo, a potrošaču nije na transparentan i razumljiv način predložen opseg rizika promjene tečaja. Prema čl. 87. st. 1. ZZP/03 nepoštена ugovorna odredba je ništetna, a prema čl. 324. ZOO-a ništetnost pojedine odredbe ne povlači ništetnost cijelog ugovora ako on može opstati i bez nje, kao što je to slučaj i u ovom predmetu. Pri tome se polazi od načela favor negotii, to jest u prilog održanju ugovora na pravnoj snazi. Stoga je valjalo utvrditi ništetnom odredbu o valutnoj klauzuli kao pod toč. I. izreke ove presude. Ujedno je sud prihvatio iskaz tužiteljice u dijelu u kojem je navela da su joj u banci rekli da je CHF valuta najstabilnija, da svi štede u njoj, no nitko joj nije rekao da će se eventualno tijekom vremena povisiti kamata, odnosno da neće moći zbog visine rate otplatiti dug. Nitko joj niti u banci niti u autokući nije spominjao pojam valutne klauzule te nije niti mogla pregovarati o nekim odredbama ugovora jer je sve bilo unaprijed određeno i napisano te joj nisu nudili nikakav drugi kredit.

14. Na temelju utvrđene djelomične ništetnosti ugovorne odredbe, tuženik je sukladno čl. 323. st. 1. ZOO-a dužan tužiteljici vratiti sve što je primio na temelju te odredbe, a kao stjecatelj bez osnove obveznik je povrata sukladno čl. 1111. st. 1. ZOO-a.

15. Iz nalaza i mišljenja knjigovodstvenog vještačenja koje je izradio vještak Darko Prpi, dipl. oec. iz Darfin d.o.o., dana 4. svibnja 2026., a koji je sud kao stručan i obrazložen prihvatio u cijelosti te mu niti stranke nisu prigovorile proizlazi da je vještak prema uputi suda kao polaznu osnovicu za izračun uzeo tečaj CHF/kn na dan isplate odobrenog kreditnog iznosa te je izračunao razliku između anuiteta koje je tužiteljica stvarno platila primjenom tečaja CHF/kn na dan plaćanja i iznosa koje bi bila dužna platiti da je kredit odobren u kunama, te je tu razliku iskazao po svakom anuitetu zasebno, s datumima uplata. Ukupni preplaćeni iznos utvrđen je u visini od 5.376,26 EUR.

16. Nakon provedenog financijskog vještačenja tužiteljica je podneskom od 24.06.2026. preinacila tužbu uskladivši zahtjev s nalazom i mišljenjem vještaka te je zatražila od suda da naloži tuženiku da joj isplati iznos od 5.376,26 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana uplate svakog pojedinog preplaćenog iznosa do isplate, uz naknadu parničnog troška sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od presuđenja do isplate, sve kao što proizlazi iz navedenog podneska i detaljno navedeno pod toč. II. izreke ove presude.

17. Tuženik se u podnesku od 24.08.2026. očitovao da se protivi preinaci tužbe dok nije osporio matematički izračun vještaka, već je istaknuo prigovor da nalaz ne pridonosi rješenju spora jer je izrađen kao da je ugovoren kunski kredit.

18. Prigovor tuženika da nalaz ne pridonosi rješenju spora jer je izrađen kao da je ugovoren kunski kredit sud ocjenjuje neosnovanim jer je upravo takva metodologija primjerena budući da se restitucijskim zahtjevom traži povrat razlike nastale primjenom ništetne valutne klauzule, a polazna osnova je kredit izražen u kunama, bez vezivanja uz CHF. Ujedno, tuženik matematičkom izračunu vještaka nije prigovorio. Sud je stoga prihvatio nalaz i mišljenje vještaka Darka Prpića od 4. svibnja 2026. kao stručan, objektivan i matematički korektan te je našao dokazanim da je tuženik, po osnovi ništetne odredbe o valutnoj klauzuli, od tužiteljice bez osnove primio ukupan iznos od 5.376,26 EUR, pa je temeljem čl. 323. st. 1. i čl. 1111. st. 1. ZOO-a obvezao tuženika na isplatu navedenog iznosa s pripadajućim zateznim kamatama na svaki pojedini mjesečni iznos, kako je to navedeno u toč. II. izreke ove presude.

19. U odnosu na prigovor zastare tuženika treba reći da se na restitucijska potraživanja iz čl. 323. st. 1. ZOO-a primjenjuje opći zastarni rok od pet godina propisan čl. 225. ZOO-a. Prema pravnom shvaćanju Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 30. siječnja 2020. i objedinjenom pravnom shvaćanju od 31. siječnja 2022., ako je ništetnost utvrđena u postupku kolektivne zaštite potrošača, zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je ništetnost utvrđena u tom postupku.

20. Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-6632/2017 postala je pravomoćna 15. lipnja 2018., pa bi petogodišnji zastarni rok istekao 15. lipnja 2023. Tužba u ovom postupku podnesena je 14. lipnja 2023., dakle unutar tog roka. Nadalje, prema ustaljenoj sudskoj praksi (odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske Revd-1785/2023-2 od 16. svibnja 2023., presuda Županijskog suda u Zagrebu GŽ-3707/2022-2 od 15. travnja 2024. i presuda Županijskog suda u Osijeku GŽ-1603/2021-2 od 5. lipnja 2025.) preinaka tužbenog zahtjeva nakon provedenog vještačenja, kojom je povećan iznos zahtjeva sukladno nalazu vještaka, ne predstavlja novi zahtjev, već povećanje izvornog zahtjeva po istoj činjeničnoj osnovi, pa ni za preinačeni dio tužbenog zahtjeva nije nastupila zastara. Stoga prigovor zastare nije osnovan.

21. Odredbom čl. 1115. ZOO-a propisano je da kad se vraća stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate, i to od dana stjecanja ako je stjecatelj nesavjestan, a inače od dana podnošenja zahtjeva. Kako je razlog ništetnosti odredbe o valutnoj klauzuli upravo njezina nepoštenost, pravomoćno utvrđena u postupku kolektivne zaštite potrošača, tuženik se ima smatrati nesavjesnim stjecateljem od trenutka primitka svakog pojedinog preplaćenog iznosa, zbog čega tužiteljici pripada zatezna kamata tekuća od dana uplate svakog pojedinog iznosa, a ne tek od podnošenja tužbe, kako to pogrešno smatra tuženik. Stopa zatezne kamate određena je sukladno čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate (NN 153/04) do 31. prosinca 2007., a od 1. siječnja 2008. sukladno čl. 29. ZOO-a, kako je to navedeno u toč. II. izreke ove presude.

23. Odluka o parničnom trošku donesena je na temelju čl. 154. st. 1., čl. 155. ZPP-a, a prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 138/2023; dalje: Tarifa). Tužiteljica je s konačno postavljenim tužbenim zahtjevom uspjela u cijelosti te joj pripada naknada svih troškova potrebnih za vođenje spora. Dosuđen joj je trošak sastava tužbe po Tbr. 7. toč. 1. – 100 bodova, trošak pristupa na 2 ročišta i to na ročište 03.10.2025. i 07.09.2026. po Tbr. 9. toč. 1. – 200 bodova, troškovi sastava 3 podnesaka i to podneska od 25.06.2026. i 31.08.2026. po Tbr. 8. toč. 1 – 200 bodova, a podneska od 08.05.2026. po Tbr. 8. toč. 3. – 50 bodova ili ukupno 550 bodova, što uz

vrijednost boda od 2,00 Eur iznosi 1.100,00 Eur uz nagradu po Tbr. 42. Tarife ili 275,00 Eur uz trošak predjuma za financijsko vještačenje u iznosu od 350,00 EUR i trošak sudske pristojbe na tužbu 70,33 Eur i presudu u iznosu od 173,76 Eur, što ukupno iznosi 1.969,09 Eura, kao što je odlučeno pod toč. II. izreke ove presude.

24. Sukladno čl. 151. st. 3. ZPP-a, tužiteljica ima pravo i na zatezne kamate na parnični trošak koje teku od dana donošenja odluke o trošku do isplate, pa je valjalo odlučiti kao pod toč. II. izreke ove presude.

25. Budući da je tuženik u cijelosti izgubio parnicu, valjalo je odbiti i njegov zahtjev za naknadom parničnog troška sukladno odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a kao neosnovan i odlučiti kao pod toč. III. izreke ove presude.

U Zagrebu, 12. listopada 2026.

Sutkinja
Renata Šrekais

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe na županijski sud. Žalba se podnosi putem ovoga suda, pisano, u roku od 15 dana od dana objave ove presude. Ako stranka nije pristupila na ročište za objavu presude, a uredno je obaviještena o tom ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem je ova presuda objavljena. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem je presuda objavljena, rok za žalbu od 15 dana teče od dana dostave prijepisa ove presude.

DNA:

- punomoćniku tužitelja
- punomoćniku tuženika

Broj zapisa: **9-3088e-7ee5f**

Kontrolni broj: **026c4-70b39-53204**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Novom Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.